

Tisztelt Akadémiai Közösség!

Nem vagyok szónok, ezért ne várjanak tőlem barokkos körmondatokat, és üres, semmitmondó szövegeket. Nem szokásom, és most sem szándékozok olyan ígéreteket tenni, melyeket nem tudok betartani.

Bevezetőül szeretném megköszönni mindazoknak a bizalmát a kari közösségből, akik bíztak személyemben és ezért jelöltek engem erre a tisztségre! Ugyancsak szeretném kifejezni köszönetemet a kar mai napig tisztségben lévő dékánjának Bukor Józsefnek, aki több mint öt éven át vezette a kart. Alapvetően az Ő által végzett és elkezdett munkára építve kívánom a kar működését a továbbiakban irányítani.

A Selye János Egyetemen annak indulásától fogva itt vagyok, merem azt állítani, hogy ismerem annak célkitűzéseit, átlátom annak szervezeti, stratégiai, kapcsolati és hatásmechanizmusait, és korábbi feladatkörökben tevőlegesen is igyekeztem hozzájárulni annak hatékonyabb, eredményesebb működéséhez. Alapvető célom, hogy tevékenységemmel, döntéseimmel mindenkor és minden körülmények között elsődlegesen a kar és egyben az egyetem érdekeit tartsam szem előtt. Ennek a célnak kívánom alárendelni minden későbbi döntésemet.

Legiszlátíva

A SJE közintézmény (verejná vysoká škola) és mint ilyen csak azt teheti meg, amit a rá vonatkozó törvények és egyéb jogi normák számára lehetővé tesznek. Sajnos az egyetemnek és a karnak is vannak még történelmi hiányosságai e téren.

A felsőoktatási intézmények működését főként a felsőoktatási törvény, és további törvények és előírások szabályozzák, a SJE-n belső előírások, alap- és irányelvek szabályozzák a működésünk kereteit. A kar ezen kereten belül saját előírásokkal és irányító rendelkezésekkel szabályozza működését. Mindezek együttesen olyan szabályrendszert kell hogy meghatározzanak, hogy mindenki, legyen az alkalmazott vagy hallgató, pontosan tudja mikor, mit és hogyan tegyen. A célom, hogy olyan kari előírások szülessenek, amelyek összhangban vannak az általános törvényi és az egyetemi legiszlátív kerettel is, viszont egyértelműen, pontosan, mindenre kiterjedően és igazságosan szabályozza a karon zajló folyamatokat, biztosítva ezáltal mindenki számára a jogbiztonságot. Amennyiben beleszólásom, javaslati lehetőségem lesz az egyetemi szabályozás kialakításába, ugyanezen elveket fogom ott is képviselni.

Ha valaki úgy gondolja, hogy ezen gondolataim túlfent túl általánosak, nem tartalmazznak semmi konkrétumot, akkor felhívnom a figyelmüket, hogy a jelenleg érvényes felsőoktatási törvény a 15 év alatt, ami óta hatályos, már vagy 30-szor változott és most is annak novelizációjának szükségességéről beszélnek a minisztérium képviselői. Ez pedig egyszerűen azt jelenti, hogy egyetlen dolog biztos: az, hogy semmi sem biztos. A törvény többszöri változtatása során nem egyszer volt példa arra, hogy amit az egyik változtatással bevezettek, azt egy következővel visszaváltoztattak. Sajnos ezért nem tudom megmondani, hogy milyen jogi szabályozás vár ránk egy, vagy két év múlva. Fel kell azonban arra készülnünk arra, hogy a belső szabályrendszerünket hozzáigazítsuk a felsőbb jogi normákhoz, s mindeközben egy aktuális, igazságos, működtethető rendszert hozzunk létre!

Akkreditáció

Az előbb elkezdett gondolatmenet itt is nyomon követhető, ugyanis nem tudjuk, hogy mi lesz a komplex akkreditációk jövője: lesznek-e egyáltalán? Ha igen, milyen kritériumok alapján fog zajlani a megmérettetés, mikor tudjuk azokat meg, s mit kell tennünk azért, hogy teljesíteni tudjunk? Ha nem, akkor mi váltja majd azokat? Sok a bizonytalanság e tekintetben, de egy biztos, hogy nem számíthatunk arra, hogy könnyebb lesz! Természetesen figyelni fog kelleni arra, hogy milyen akkreditációs feltételek születnek meg, de addig sem várhatunk karba tett kézzel: az akkreditációk – mind az egyes tanulmányi programok, mind az intézményi megmérettetések – a tudományos eredményekkel mindig is szorosan összefüggtek, ezért ezen a területen a továbbiakban is lankadatlanul dolgoznunk kell!

Az akkreditációk biztosítják a jogot hogy a tanulmányi programjainkban oktatást végezhessünk, ezért létfontosságúak a számunkra. A legfontosabb feladatunk, hogy a meglévő tanulmányi programjaink megmaradjanak, hogy a rá felvett hallgatók gondok és félelem nélkül végezhessék tanulmányaikat. Egyes tanulmányi programjaink – a doktoranduszi képzés és a levelező tagozatos képzések – újak és ezért azokat csak a standard hossz végéig akkreditálták a törvény értelmében. Az Alkalmazott informatika programot szintén nem a következő komplex akkreditációig bizonyos problémák miatt. A következő években meg fog kelleni tennünk mindent annak érdekében, hogy ezekben a programokban is megszerezzük az akkreditációval a jogot.

Emellett azonban érdekeltek vagyunk abban is, hogy új programokat tudjunk beindítani. Jelenleg kidolgozás alatt áll 3 tanulmányi program akkreditációs anyaga, amelyeket közös képzésként tervezzük indítani Magyarországi partnereinkkel. Ezek közül az Alkalmazott informatika mesterszintű program, amit az Óbudai Egyetemmel közösen szándékozunk indítani igazán hasznos lenne mindazok számára, akik az Alkalmazott informatika alapképzésünkben szereztek diplomát. A Gödöllői Szent István Egyetemmel közösen egy 7 féléves alapszintű program előkészítése zajlik Vidékfejlesztés címmel, illetve a Budapesti Corvinus Egyetemmel közösen szintén egy 7 féléves alapszintű program előkészítése zajlik Üzlet és marketing címmel. Ezen programok nem csupán a kar kínálatát színesítik, de Magyarország kormányzata is támogatta ezen programok határon túlra történő kihelyezését, s annak véleményünk szerint minden fél számára legoptimálisabb megoldása, ha közös tanulmányi programként sikerül rá jogot szereznünk. A közeljövő fő feladata ezen programok kidolgozása és akkreditációra történő benyújtása lesz.

Távlatilag azonban nem zárkozhatunk el a közös képzések mellett, esetleg azokat váltva saját új tanulmányi programok indításának jogainak megszerzésétől sem. Mindez nem kevés munkát jelent majd számunkra, de erről később.

Tanulmányi ügyek

Felsőoktatási intézményként az oktatás az elsődleges feladatunk, viszont nem mindegy, hogy kiknek, mit és hogyan tesszük ezt meg! 2009-ben a GTK-nak 1186 hallgatója volt (ebből 693 nappali, 493 levelező tagozaton), 2016-ban már csak 722 (ebből 567 nappali, 155 levelező tagozaton). Mindeközben a kar alkalmazottainak száma nőtt, kvalifikációs struktúrája javult. Törekednünk kell ezért arra, hogy a demográfiai hatások ellenére lehetőleg ne csökkenjen a hallgatói létszám, hogy a kar működése gazdaságilag ne legyen veszteséges. Ebben lehetőséget biztosíthatnak az új programok is, viszont azok többletmunkát kívánhatnak meg egyesektől. Az állami költségvetési módszertanban – ami a az állami támogatás mértékét határozza meg – a hallgatókra szak-, szintfüggően van szorzókkal meghatározva, hogy mennyit ér egy hallgató. Ezek szerint a közgazdaságtan és menedzsment szak szorzója 1,64, míg az alkalmazott informatikáé 2,34; a mesterképzés az alapképzéshez képest 1,5-ös, a doktoranduszi képzés 3-as, az alapképzés első évfolyama 0,7-es szorzóval van jelenleg meghatározva. Ezért nem a vezetőség személyes részlehajlása, ha az alkalmazott informatika programunkra több hallgatót akar behozni, vagy ha érzékenyen tekint a lemorzsolódásra. Törekednünk kell arra, hogy meg tudjuk szólítani a lehetséges hallgatóinkat és fel kell tárunk a lemorzsolódás okait is! Áttekinthetővé kell tennünk a követelményeinket és az értékeléseinket, segédanyagokkal, konzultációkkal kell segíteni a hallgatók felkészülését! Oda kell figyelniük jobban a hallgatók és a későbbi potenciális munkaadók igényeire, gyakorlatorientáltabbá kell tenni a képzéseket!

Ezen célok elérése érdekében törekedni fogok az ehhez kellő feltételek, körülmények bebiztosítására mind az oktatók mind a hallgatók számára. Úgyszintén törekvésem egy nyitott, párbeszéd- és értékalapú, motiváló minőségkultúra kialakítása is.

Tudomány

Ahogy már az akkreditáció kapcsán mondtam, a fenntarthatóság kulcsa az elismert tudományos tevékenység. Bár az egyetem és a kar tudományos mutatói az elmúlt pár év alatt láthatóan javultak, továbbra sem dőlhetünk hátra. E tekintetben sem tudjuk még pontosan, hogy mit hoz a jövő, de azok alapján, amit a szlovákiai akadémiai közegben hallani lehet, nyilvánvaló, hogy a nemzetközileg elismert, tudományos adatbázisokban jegyzett tudományos publikációknak a súlya

nem fog csökkenni. Dékánként támogatni szeretném az egyetem elmúlt években bevezetett motivációs politikáját, hogy az értékes tudományos eredmények, annak értékével arányos módon jutalmazva legyenek, ha lesznek arra anyagi források.

Erősíteni szeretném a tudományos kapcsolatokat a hazai egyetemekkel, tudományos műhelyekkel, hiszen ebben a közegben kell jogokat, projekteket szereznünk és ezért elengedhetetlennek tartom, hogy ismerjenek bennünket ennek résztvevői. Támogatandónak tartom alkalmazott kutatási projektek beindítását is, az alapkutatásokban megszerezhető projektek pályázataival mellett. E téren bőven van tennivalónk! Az Intelligens Robotikai Központ eszközei lehetőséget biztosítanak arra, hogy színvonalas eredményeket hozzanak, ezért támogatni kívánom annak tevékenységét is.

A hosszú távú fenntarthatóság megkívánja olyan fiatalok bevonását is a kutatómunkába, akik rendelkeznek a szükséges alapismeretekkel és van bennük kellő kíváncsiság, érdeklődés is az iránt. Remélhetőleg ezek a fiatalok a mellett, hogy termékeny ötleteik a jelenben inspiráló erővel hatnak ránk, rendelkeznek majd azzal a szorgalommal és következetességgel is, hogy eredményes munkát végezve át tudják venni majd tőlünk egyszer a stafétát.

Személyzeti politika

A kar tanulmányi programjainak bebiztosításához szükség van az adott területen szaktekintélynek számító professzorokra, docensekre, aki a programok garanciáit biztosítják, ezért az akkreditációs jogok folytonossága, az újbóli akkreditációk és az új programokhoz is megfelelő tudományos munkássággal, elismertséggel rendelkező szakfelelősöket kell felmutatnunk. Félreértés ne essen: nem a jelenlegi szakfelelősök oktalan cseréjéről beszélek, de ha valamelyikük már nem láthatja el a garans szerepét (mert pl. betöltötte az előírt korhatárt), akkor olyan személyt kell javasolnunk, aki az elbíráló akkreditációs munkacsoport számára ismert és elfogatható.

Ezen kulcs-embereken kívül azonban a kar tevékenységeinek ellátásához további oktatókra is szükség van. A GTK-n egyetemi viszonylatban meglehetősen magas a PhD. fokozattal nem rendelkező oktatóinak száma, az egyetem e fokozattal nem rendelkező oktatóinak 62%-a (a 2015-ös éves jelentés alapján) erről a karról származik. A kvalifikációs struktúra az akkreditációkban, de a költségvetésben is méri a kart. A kvalifikációs struktúra koefficiense az oktatási tevékenység direkt szorzója. Ez a szorzó jelenleg (2015. 10. 31-éhez) 1,403. Ha a karon csak fokozattal rendelkező személyek volnának alkalmazásban ez a koefficiens 1,494-re emelkednie, ami kb. 6,5%-os emelkedést jelentene az egyetem költségvetésében a karért. Természetesen ezzel nem azt akarom mondani, hogy szeptembertől nem alkalmazunk senkit, akinek nincs PhD. fokozata, de azt az elvet kívánom követni, hogy pályázatokon lehetőleg ilyen személyeket vegyünk fel, valamint serkenteni kívánom a jelenleg doktoranduszi képzésben részt vevő kollégákat, hogy mielőbb fokozatot szerezzenek. Hasonlóan támogatni szeretném – lehetőségeimhez mérten – azokat a kollégákat, akik esélyesek habilitációs vagy inaugurációs folyamat beindítására. Céлом, hogy ne a GTK-nak legyen a legrosszabb a kvalifikációs struktúrája a SJE-n!

Mindazon célok és törekvések, amelyeket ezidáig elmondtam a kar céljai kell hogy legyenek, s nem csak a dékán egyéni céljai. Egy kocsi csak akkor mozog a kívánt irányban, ha minden ló a kocsi elé, a mozgás irányába van befogva. A kocsi pedig annál sebesebben és könnyebben mozog, minél többen húzzák. Ugyanez a helyzet a kar szekerével is. Úgy vélem az előzőkben olyan célokat sikerült kitűznom, amelyek mindenki számára elfogadhatóan a kar érdekeit jelentik. Ha mindenki a saját feladatkörében ezen érdekek irányában, teljes munkakapacitásával teljesít akkor a kar fejlődni fog és a közös munka eredményeket fog szülni. Viszont nincs szükségünk kerékkötőkre, távoli szemlélőkre és passzív utasokra sem. Ha csak pár megszállott húzza a kocsit, az nehezen, lassan fog mozogni, és félő, hogy a teherviselők idő előtt belefáradnak abba, hogy mások helyett húzzanak! Kérem ezért a kar alkalmazottait, hogy ezt a közös kocsit egy irányba, közös erővel mozgassuk!

Beszédemben nem szerettem volna kitérni parciális feladatokra és kérdésekre, csak a főbb területekre és elvekre szerettem volna koncentrálni. Ha mindezek után mégis úgy gondolják, hogy valamely területre nem tértem volna ki, vagy nem eléggé, akkor kérdezzenek rá bátran!

Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket!